

ja kust poolt tulles sinno hääbi, kui sa omma wannematte wasto törgud.

Mõistojannad.

Ei illo panda paiasse, kaunist ei panda katlasse.

Ei kahhe perre koer sa ellades süa.

Ei keik mahhu marja male, muist peab ikka karja male.

Ei küssija su peale löda mitte, agga wõtja kää peale lüakse.

Ei märjale male polle wet tarwis.

Ei polle ükski ammet ni sant et ei mestteoidakš.

Ei pu lange ühhe laastoga.

Ei üllekohhus seisa kottis.

Ennam kaši sillitakse, kõrgemale kaš sab-
ba tõstak.

Hea on hiirtel ellada, kui kaši ei olle koddo.

T ä h h e n d a m i s e d.

1. Ühked hired.

Kašid allati hiirtega söäs, ikka said woito nende üle. Hired mõtlesid omma piisokeste mõttete sees: „Meie jäme seest ikka alla, et meil polle üllemaid pealikkuid enneste seast!“ —

Wallitsefid keigejõudsamad lomad omma suggufeltši seest ennestele pealikkufš. Need ütlesid teiste wasto: „Egga meie ei wõi nüüd ennam teiega ühhe jone peäl olla, meil peab isseärranis autäht ollema, mis kaugele wälja paistab.“ Punnusid ennestele öllekõrtest tuttid, nago ühked kubarad pähhä, siddusid lõngapaelaga hästi kinni, et se mahha ei tulles, ja hüüdsid: „Kül nüüd Kašid meid kardawad!“

Sõakarra peasiš ueste lahti, jubba jälle kašiwäggi woitiš ärra. Mišsuggused hired ilma tuttita Peas, nago ollid lodud ja sündinud, neid sai ommeti weel hea hull omma